

Jubilejní 5. ročník Veterániády je minulostí

V sobotu 25. července si na píseckém atletickém stadionu dalo dostaveníčko 84 atletů a atletek s dřívější datem narození, kteří absolvovali 252 startů. V rámci 5. ročníku jihočeské Veterániády se závodilo v bězích, skokanských a vrhačských disciplínách, na řadu přišly i štafety. Bylo vytvořeno šest českých veteránských rekordů. Pohár za nejhodnotnější výkon, který věnoval předseda výboru pro rozvoj a investice města Písku Miroslav Krejča, získal ve vrhačském trojboji čtyřiašedesátiletý Bedřich Řehka. Vrcholem celého mítinku byl tradiční závod generací. V běhu na padesát metrů se utkali děti se svými rodiči a prarodiči.

Celý atletický mítink zhodnotil jeho zakladatel, pořadatel, závodník a ředitel v jedné osobě Václav Šejbl.

Jak probíhala příprava celého mítinku?

Příprava není otázkou týdne nebo čtrnácti dnů, to je celoroční záležitost. Poslední týden před mítinkem už se jenom kontroluje, na jaké maličkosti se zapomnělo a co je třeba ještě doladit. Největší problém byl v tom, že jsem si sám musel vyrábět všechno náčiní od skokanských stojanů až po startovní bloky. Sice to na píseckém atletickém stadionu všechno je, ale vlastně to jiná organizace. Nejdřív jsem se na zapůjčení nedohodl, ale nakonec k domluvě došlo. Těsně před závodem přišel pomoci jeden z členů klubu Atletika Písek Zdeněk Vosátka a vše potřebné půjčil. Dokonce se angažoval jako velice kvalitní rozhodčí. Za to vše tomuto obětavému a především slušnému atletovi patří můj velký dík. Nakonec celé závody, aby to ale nevypadalo, že se chvám, na žádný technický problém nenarazily a byly dobře zajištěny. Ti, kteří tam byli, pracovali s obrovskou oběta-

vostí a odpovědností.

Byl jste spokojený i s účastí a dosaženými výkony?

Byl jsem trochu zklamaný z toho, že se téměř, až na drobné výjimky, nezúčastnil nikdo z místních atletů. I když někteří slibovali, že přijdou, nakonec skutek na slova nenavázal. Někteří se zachovali korektně a většinou kvůli pracovnímu zaneprázdnění nebo dovolené se omluvili. Ale i tak byla z dosavadních pěti ročníků rekordní účast.

Kromě organizačních starostí jste se i vy sám postavil na start. Počítal jste s tím?

Na to jsem se ani neodvážil pomyslet, protože jsem měl práce až nad hlavu. Když za vámi přijdou veteráni mé kategorie - sedmdesátníci, že by byli rádi, kdybyste si s nimi zaběhl štafetu, protože tak je šance vytvoření českého rekordu, tak to jsem nemohl odmítnout. Rád jsem do toho šel a ještě raději jsem, že jsme ve štafetě na 4 x 200 metrů vytvořili nový český rekord. Musím podotknout, že jsem byl ze čtyř běžců nejmladší a to mi na podzim bude sedmdesát jedna. Proto mi přisoudili roli finišmana a myslím, že i když jsem

měl na rozcvičení málo času, nebylo to špatné. Přežil jsem to bez zranění a se svým výkonem jsem docela spokojený.

Takže, když celý mítink shrneme, dá se říci, že jste byl celkově spokojený?

Tu spokojenost bych rozdělil na dvě části. Zabezpečení, organizace a projev všech účastníků, to všechno bylo na dobré úrovni. Jeden z vynikajících výkonů znovu předvedli rozhodčí v čele s vrchní sudí Helenou Fanturovou. Nespokojenost spatřuji v tom, že se nezúčastnili písečtí atleti, to považuji za černou kaňku celého klání. Kromě atletů do toho zahrnuji i diváckou veřejnost, která zřejmě v Písku nemá o atletiku velký zájem. Dost zklamaný jsem i z toho, že letos běželo méně vnučat s prarodiči než to bylo v minulých letech. Možná to trochu narušilo i to, že letos jsme kvůli veteránskému mistrovství Evropy, které se bude

konat ve Francii, posunuli termín o týden dopředu.

Dopředu byla avizovaná účast silné slovenské výpravy v čele s bývalým premiérem Mikulášem Dzurindou. Proč se ve startovním poli neobjevila?

Na cestu se vydali, ale kvůli velkým dopravním komplikacím se z poloviny vrátili, protože kdyby dál pokračovali, stejně by dorazili pozdě. Ještě z cesty jsem dostal omluvnou zprávu. Na stadionu měli Slováci vyvěšenou vlajku, tak dostanou alespoň pozornost ve formě fotky. Zúčastnili se atleti ze severní Moravy a Slezska, kteří měli přivést i několik Poláků, ale to se také nakonec nepodařilo. Milým překvapením byla i větší účast Koček z Mačkova, jak si říkají dívky ze sociálního zařízení Mačkov. Kromě závodění vytvořily na tribuně i prodejní výstavu svých uměleckých děl.

Pokračování na straně 31

Všechny startovací procesy měl na starosti ještě nedávný český rekordman v běhu na 400 metrů Karel Kolář.

Nejmladší člen a finišman rekordní štafety v běhu na 4 x 200 m věkové kategorie M70 Václav Šejbl.

Jedna z mála atletek z Písku Miroslava Bártíková (vpředu) před Blankou Vykydalovou ze Šumperka při běhu na 1 500 metrů.

Zakladatel Veterániády Václav Šejbl byl všude. V tomto případě asistuje hlavní rozhodčí Heleně Fanturové při skoku dalekém.

Jubilejní 5. ročník Veterániády je minulostí

Pokračování ze strany 30

Pátý ročník je malé jubileum, ale na stadionu byly slyšet hlasy, že šestý ročník už pořádat nechcete. Není škoda nepokračovat v slibně započaté tradici?

Já určitě končím, ale neznámá to, že by veterániáda, kterou jsem založil, neměla pokračovat. Myslím, že si získala v české veteránské atletice postavení hodné v popředí. Bohužel jsem se nesetkal s velkým pochopením a pomocí u písecké radnice. Je hodně náročné takovou akci pořádat z důchodu. V našem mítinku je zřejmě jedna světová rarita. Každý závodník zaplatí startovné 70 korun, a to se mu minimálně vrátí v občerstvení. Takže, oproti jiným závodům, nemáme zisk ani korunu. Většina účastníků si odveze medaile a diplomy a to je položka minimálně 1 200 korun. Na stadionu je minimálně deset rozhodčích a každý dostane za celý den 450 korun. A to vše musím zafinancovat, ale z důchodu to jde těžko. Někdy pomůže i nějaký sponzor, ale ti se hledají hodně těžko. I tak jsem za každou pomoc, jako např. od

firmy Kovo Beran z Ražic, hodně vděčný. Už tradičně nás podpořila květinami pohřební služba Habich a některé atletky konstatovaly, že v Písku je radost nejen závodit, ale i umřít. Všem, kteří pomohli, patří velký dík. Celou budoucnost jihočeské Veterániády jsem probral s vytrvalcem Zdeňkem Vosátkou, který slíbil, že jejich oddíl Atletika Písek v čele s Jaroslavem Putschglem po mně štafetu převzme. Oni mají, na rozdíl ode mně, na radnici, a s děsivým odborem, který zastřešuje písecký sport, dobré vztahy a dobrou podporu.

Čím se jako pořadatel rozloučíte s veřejností?

Vždycky se najdou nějací šturalové, ale to jsou ti, kteří nikdy nic neorganizovali. Chybička se vždycky někde a někam vludí. Co se týká závodníků, všichni měli tendenci nějakým způsobem pomoci, ale především, na stadionu i poté vládla skvělá přátelská atmosféra. Bylo by opravdu škoda v této akci dál nepokračovat. A kdyby se dalšího pořádání této akce Atletika Písek ujala, u mne najde vždy podporu.

Připravil Václav Kozma

Rekordní štafeta v běhu na 4 x 200 m věkové kategorie M40 ve složení: Václav Toman, Kamil Vrátný, Josef Král a milevský Pavel Fleischmann pod vlajkami všech států, které se původně měly mítinku zúčastnit.

Kočky z Mačkova, jak si říkají dívky ze sociálního ústavu Mačkov, nejen závodily, ale na tribuně uspořádaly i prodejní výstavu svých výtvarných děl.

Jeden z možných pořadatelů příštího ročníku veteránského mítinku Zdeňk Vosátka se rád vyfotil se sprinterskou legendou - devětasedesátiletým Antonínem Kábelem ze Slavie Praha.

Běh na 50 metrů dětí s rodiči a prarodiči měl letos o trochu chudší startovní pole než v minulosti.